

Sygn. akt II K 473/17

1 Ds. 186.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Żurawski

Protokolant Sylwia Domańska

po rozpoznaniu dnia 22 stycznia 2018 roku, 28 marca 2018 roku, 11 czerwca 2018 roku, 22 października 2018 roku, 26 października 2018 roku sprawy karnej

(...)

ur. (...) w Ś.

syna S. i M. z domu S.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od czerwca 2015 roku do 15 lutego 2017 roku w Ś., woj (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją matką M. F. w ten sposób, że wyzywał ją słowami powszechnie uznawanymi na obelżywe, uderzał otwartą dłonią i pięścią w twarz, plecy i inne części ciała, popychał i szarpał za ubranie i ręce oraz wielokrotnie groził jej pozbawieniem życia, przy czym czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

II. w okresie od czerwca 2015 roku do 15 lutego 2017 roku w Ś., woj (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją siostrą E. F. (1) w ten sposób, że wyzywał ją słowami powszechnie uznawanymi na obelżywe, uderzał otwartą dłonią i pięścią w twarz, plecy i inne T części ciała, popychał i szarpał za ubranie i ręce oraz wielokrotnie groził jej pozbawieniem życia, przy czym czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

III. w okresie od lipca 2016 roku do października 2016 roku w Ś., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował groźby uszkodzenia ciała pod adresem U. F., przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, a czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

IV. w okresie od lipca 2016 roku do października 2016 roku w Ś., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważał U. F., w jej obecności, słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, przy czym czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2kk,

V. w okresie od sierpnia 2016 roku do grudnia 2016 roku w Ś., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował groźby uszkodzenia ciała pod adresem E. F. (2), przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, a czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

VI. w okresie od sierpnia 2016 roku do grudnia 2016 roku w Ś., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważał E. F. (2), w jego obecności, słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, przy czym czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

VII. w okresie od lipca 2016 roku do października 2016 roku w Ś., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, kierował groźby pozbawienia życia pod adresem E. K., przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, a czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

VIII. w okresie od lipca 2016 roku do października 2016 roku w Ś., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, znieważał E. K. w jej obecności słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, przy czym czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

I. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko **B. F. (1)** oskarżonemu o to, że:

- w okresie od czerwca 2015 roku do 15 lutego 2017 roku w Ś., woj (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją matką M. F. w ten sposób, że wyzywał ją słowami powszechnie uznawanymi na obelżywe, uderzał otwartą dłonią i pięścią w twarz, plecy i inne części ciała, popychał i szarpał za ubranie i ręce oraz wielokrotnie groził jej pozbawieniem życia, przy czym czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

- w okresie od czerwca 2015 roku do 15 lutego 2017 roku w Ś., woj (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją siostrą E. F. (1) w ten sposób, że wyzywał ją słowami powszechnie uznawanymi na obelżywe, uderzał otwartą dłonią i pięścią w twarz, plecy i inne części ciała, popychał i szarpał za ubranie i ręce oraz wielokrotnie groził jej pozbawieniem życia, przy czym czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

- w okresie od lipca 2016 roku do października 2016 roku w Ś., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował groźby uszkodzenia ciała pod adresem U. F., przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, a czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

- w okresie od lipca 2016 roku do października 2016 roku w Ś., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważał U. F., w jej obecności, słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, przy czym czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2kk,

- w okresie od sierpnia 2016 roku do grudnia 2016 roku w Ś., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, kierował groźby uszkodzenia ciała pod adresem E. F. (2), przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, a czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

- w okresie od sierpnia 2016 roku do grudnia 2016 roku w Ś., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważał E. F. (2), w jego obecności, słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, przy czym czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

- w okresie od lipca 2016 roku do października 2016 roku w Ś., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, kierował groźby pozbawienia życia pod adresem E. K., przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, a czynu dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

- w okresie od lipca 2016 roku do października 2016 roku w Ś., woj (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, znieważał E. K. w jej obecności słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe, przy czym czynu dopuścił się w mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 31 § 2 kk,

warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat;

II. na podstawie art. 67 § 2 kk oddaje **B. F. (1)** pod dozór kuratora sądowego;

III. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje **B. F. (1)** do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu lub używania innych środków odurzających w okresie próby;

IV. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 8 kk zobowiązuje **B. F. (1)** do nieprzerwanego kontynuowania leczenia farmakologicznego związanego z jego stanem zdrowia psychicznego;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17.1 ust. o opłatach w sprawach karnych **zwalnia** oskarżonego **B. F. (1)** od ponoszenia kosztów sądowych w tym opłat; **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego E. B. kwotę 826,56 (osiemset dwadzieścia sześć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu.

II K 473/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18.10.2016r Administrator budynku przy ul. (...) w Ś. przesłał do Miejskiego Zarządu (...) w Ś. pismo, z którego wynikało, że mieszkaniec lokalu komunalnego przy ul. (...) B. F. (1) swoim zachowaniem i „odgrażaniem” powoduje u mieszkańców budynku obawę o własne bezpieczeństwo. Administrator wnosił o podjęcie stosownych działań wobec B. F. (1), albowiem ma być on osobą niebezpieczna dla mieszkańców Wspólnoty.

W dniu 14.11.2016r w KPP w Ś. przyjęto zawiadomienie o przestępstwie od U. F. lokatorki mieszkania nr przy ul. (...) w Ś., która zeznała, że od miesiąca lipca 2016r ma problem z upośledzonym sąsiadem B. F. (1), który wyzywa ją oraz jej męża słowami powszechnie uznanymi za obelżywe takimi jak, „ty stara kurwo, szmato” a męża od C., złodziei i konfidentów. B. F. (1) groził jej także wielokrotnie pobiciem. Rozmowy z matką B. F. (1) nie odniosły pożądanego skutku, bowiem syn także groził matce i ona nie daje sobie z nim rady.

Okoliczności te potwierdził E. F. (2), który w okresie od sierpnia 2016 do grudnia 2016r był wyzywany przez B. F. (1) słowami „chuju, ormowcu, skurwysynu, kapusiu”, B. F. (1) także jemu groził pobiciem i połamaniem kości”. E. F. (2) był także świadkiem tego, jak B. F. (1) wyzywał sąsiadki E. K. i I. M. (1).

I. M. (1) stwierdziła, że matka B. F. (1), M. F. prosiła ją aby pomogła jej w ubezwłasnowolnieniu syna, bowiem nie może sobie dać z nim rady. I. M. (1) widziała na rękach M. F. siniaki, M. F. skarżyła się na syna. I. M. (1) widziała także jak B. F. (1) szarpał się z E. F. (2) oraz wyzywał go i jego żonę U..

E. K. zeznała, że B. F. (1) w okresie od lipca 2016r do października 2017r wielokrotnie kierował pod jej adresem groźby pozbawienia jej życia a także znieważał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe.

Relacje sąsiadów potwierdziła matka B. F. (1) M. F. i siostra E. F. (1). M. F. zeznała, że syn leczy się psychiatrycznie, lecz jest agresywny wobec niej oraz jej córki E. F. (1). B. F. (1) w okresie od czerwca 2015r do 15 lutego 2017r wielokrotnie mówił matce i siostrze, że zadźga je we śnie, bije je oraz wyzywa słowami powszechnie uznanymi za obelżywe.

Wszystkie osoby pokrzywdzone przez B. F. (1) złożyły stosowne wnioski o jego ściganie.

Dowody:

Pismo Zarządcy (...) k; 1,

Pismo mieszkańców k; 2,

Zaznania U. F. k; 3-4,234,

Zeznania E. F. k; 9-10,

Zeznania I. M. k; 14-15,235

Zeznania M. F. k; 22-23,99-100,112,213

Zeznania E. F. k; 24,104,113,

Zeznania E. R. K. k; 27-28,120,239,

Zeznania W. S. k; 35-36,235

Zeznania M. K. k; 38-39,235,

Procedura Niebieska Karta k; 44-67,

Oskarżony **B. F. (1)** już w toku postępowania przygotowawczego przyznał się w całości do zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że przez jakiś czas nie brał leków zalecanych przez lekarza i „po prostu wybuchł”. Oskarżony złożył wniosek o skazanie go za zarzucane mu czyny bez przeprowadzenia rozprawy.

Podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym B. F. (1) przyznał się jedynie do jednego z zarzucanych mu czynów tj. do czynu w pkt. V. groźby karalnej na szkodę E. F. (2). Do pozostałych czynów oskarżony nie przyznał się, stwierdzając jednak, że odnośnie niektórych jego zachowań „tak było”, oskarżony podnosił, że skończyły mu się leki i on „wybuchnął” – coś „mu odbiło”. B. F. (1) zaznaczył, że „to było latem a teraz on jest spokojny”.

Przed sądem B. F. (2) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, lecz w zasadzie przyznał wszelkie okoliczności faktyczne mające związek ze sprawą. Swoje postępowanie tłumaczył tym, iż nie miał właściwych leków i podnosił, że w chwili obecnej ma już „właściwe” leki i one „dobrze” działają.

W toku postępowania przygotowawczego powzięto wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego B. F. (1), w związku z czym poddano go badaniom przez biegłych lekarzy psychiatrów. Biegli w opinii z dnia 13.06.2017r stwierdzili m.in. że B. F. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, nie jest uzależniony od alkoholu, lecz jest osobą upośledzoną na pograniczu upośledzenia lekkiego i umiarkowanego. W chwili popełnienia zarzucanych mu czynów miał znacznie ograniczoną zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem po myśli art. 31 § 2 kk. Zdaniem biegłych nie ma konieczności stosowania wobec B. F. (1) środków zabezpieczających po myśli art. 93 b kk.

Natomiast Biegły psycholog w opinii z dnia 19.05.2017r stwierdził, że intelekt oskarżonego sytuuje się w granicach upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim a u B. F. (1) nie występują zaburzenia psychotyczne.

Na rozprawie, w związku z wątpliwościami sądu co do tego czy oskarżony może realizować swoje prawo do obrony składając wysoce niespójne wyjaśnienia, biegli stwierdzili, że udział w rozprawie jest dla oskarżonego nową okolicznością, która może go „dekompresować emocjonalnie” w związku z czym trudno uzyskać od niego w pełni wiarygodne psychologicznie zeznania. Zdaniem biegłych stres związany z rozprawą sądową może powodować niespójne wyjaśnienia oskarżonego.

Oskarżony B. F. (1) nie był do tej pory karany.

Dowody:

Informacja z K. **k; 237,**

Wyjaśnienia B. F. **k; 117, 134,209,**

Opinia sądowo – psychologiczna k; 159-161,212,

Opinia sądowo – psychiatryczna k; 173-175

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo B. F. (1) co do wszystkich zarzucanych mu czynów wątpliwości sądu nie budziła. Ustalając stan faktyczny sprawy sąd oparł się na zeznaniach świadków pokrzywdzonych, które są spójne i nie pozostawiają wątpliwości co do przestępczego zachowania B. F. (1) w okresie objętym zarzutami aktu oskarżenia. Zważyć przy tym należy, iż zeznania świadków znajdują pełne potwierdzenie w zeznaniach matki i siostry oskarżonego, które same są pokrzywdzone jego przestępstwem. Materiał dowodowy pochodzący od osobowych źródeł dowodowych w tej sprawie jest zdaniem sądu wysoce wiarygodny i może być podstawą do dokonania wiążących ustaleń faktycznych.

Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do zastosowanych przez oskarżyciela publicznego kwalifikacji prawnych, wszystkich zarzucanych B. F. (1) czynów. Zdaniem sądu jak wynika z zeznań pokrzywdzonych oskarżony B. F. (1) w całości, swoim zachowaniem zrealizował znamiona wszystkich zarzucanych mu przestępstw.

Sąd uznał dokonując oceny całokształtu okoliczności sprawy, iż postępowanie karne wobec oskarżonego B. F. (1) należy warunkowo umorzyć na okres próby dwóch lat – odnośnie wszystkich przypisanych mu czynów. Zdaniem sądu przemawiały za tym właściwości osobiste oskarżonego tj. jego niedorozwój umysłowy, a także przede wszystkim to, że jak wynika z ustaleń sądu, do dokonywania czynów przestępczych przez B. F. (1) dochodziło na skutek zaprzestania przez niego, regularnego zażywania środków farmakologicznych zaleconych mu przez lekarza, który go leczył. Sytuacja ta uległa diametralnej poprawie od czasu, gdy B. F. (1) podjął i kontynuuje nieprzerwanie, właściwe leczenie farmakologiczne. Zasadniczą poprawę zachowania B. F. (1) po podjęciu na nowo leczenia farmakologicznego potwierdzili przed sądem pokrzywdzeni.

Celem wzmocnienia oddziaływań resocjalizacyjnych na B. F. (1) w okresie próby, sąd oddał go pod dozór kuratora, zobowiązał do nienadużywania alkoholu lub używania innych środków odurzających, oraz do nieprzerwanego kontynuowania leczenia farmakologicznego.

O kosztach postępowania sąd orzekł uwzględniając sytuację rodzinną i materialną B. F. (1).